

LIBRIS

We know
books

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Coperta și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GEORGESCU, PAULINA

Aeroportul : roman / Paulina Georgescu. -

Apahida : Neuma, 2024

ISBN 978-630-6592-39-5

821.135.1

Paulina Georgescu

AEROPORTUL

ROMAN

Editura
NEUMA
2024

dacă este, atunci îi auzi freamătul... îi auzi strigătul... și o urmezi... Sufletele pereche se aud. Și se caută... până se găsesc... Oare Maria și Gelu nu sunt tot suflete pereche? Altfel cum i-ar auzi tumultul... cum i-ar auzi zbaterea de pasăre fără aripi... Zbaterea de începător care învață să înoate fără colac de salvare, pierzându-se abrupt în adâncimea apei...

Îl simte. Gelu nu are cum să se scufunde. Îl va salva... Știe... De aici, de pe aeroportul acesta, se va naște o altă poveste... ca într-o peliculă cinematografică cu un final fericit... Doi inși care sar dintr-o secvență de film în tumultul tainic al Facerii... Doi inși care nu se mai mulțumesc cu roluri și scenarii impuse, ci își asumă riscuri și își urmăresc visele... Doi inși care după lungi căutări reușesc să descopere și să întâlnească divinitatea... Doi inși care transcend limitele realității, explorând necunoscutul...

„Să fie lumină!” a zis Dumnezeu. Și atunci s-a luminat cerul. Și lumea s-a născut iar...

Cuprins:

<i>Aeroportul cu dramele sale</i>	5
<i>Cuvântul autorului</i>	13
<i>Aeroportul</i>	19

Aeroportul

Cu ochii pironiți pe tabela electronică, Gelu crede că a prins de picior pe Dumnezeu. Peste un sfert de oră avionul va ateriza. Și el are emoții asemenea unui adolescent. Ce bine că a avut această idee! Să-i propună s-o aștepte la aeroport și să o ducă acasă la el. În casa lui de la țară. Mira, cum îi spune, Miranda lui, necunoscuta de pe Meta. Femeia care îi va îndeplini visul. Foamea de a întâlni o femeie este nestăvilită. Până la urmă, nu știe dacă va fi chiar femeia ideală. Dar o femeie va veni la el, în casa lui, în camera lui. Îi este teamă de singurătate. O zi, două, o lună... un an, nu poate aprecia timpul. Când se rupe, relația nu mai poate fi cusută, nici lipită. Bucățile nu se mai potrivesc, una poate fi lipsă. Minusculă, se ascunde într-o crăpătură, într-un ungher... Și este posibil să apară într-o altă viață. Când nu mai este nevoie de ea. Și ce să facă cu ea altcineva? Ce să facă cu bucățica altcuiva de iubire sau ce-o fi fost?...

Oare câte femei au intrat în viața lui? Gelu nu-și mai amintește. Șapte decenii a străbătut. Cum să le înșire pe toate? Nici pe cele din tinerețe nu le mai știe... Minte, oricum, îi este ocupată cu tabela. O privește parcă ar vrea să schimbe cu gândul toate zborurile. Și aeronava Mirei să aterizeze în clipa aceasta. Să vină mai repede. Are emoții... De data aceasta simte că iubirea dă în clocot deja, iar focul este neaprinș încă...

Cum o fi? se întreabă... Dar ce importanță mai are... Numai să fie întreagă. Să aibă două mâini, două picioare, doi ochi, două urechi, nas, gură... În poze, în cele câteva poze de pe Meta, este o femeie frumoasă. Mai tânără decât el. Ar putea să se mândrească cu o asemenea femeie... Șoferul l-a adus până aici și așteaptă afară. Iar el, Gelu, va ieși pe ușa aceasta împreună cu Mira. Și vor merge la Cristi. Un tânăr ce-i este de ajutor mai mereu... Îl plătește. Cine ar face serviciul acesta degeaba? Nici rudele. Totul este până la bani. Și el este preocupat să nu cheltuie banii aiurea... dar prima oară, face excepții! Vrea s-o impresioneze pe Mira. I-a cumpărat și un sandvici cu pui, o sticlă cu apă. Și o zambilă, atât a găsit la ora aceea. Și-apoi orhideele erau scumpe...

Despre Mira știe puține lucruri. Nu au vorbit la telefon niciodată, doar pe Messenger. Întotdeauna ea a refuzat, deși el i-a dat numărul de telefon. Mira a preferat să tacă și să ignore. Săptămâna trecută a primit un mesaj. Un număr pe care să-l adauge în agendă, numărul ei. Nu putea vorbi, deocamdată. Era ieșită din țară și nu avea date mobile. Se va întoarce duminică, iar el să o sune... Mai sigur, luni. Va fi acasă, în orașul ei, abia luni... Atunci, brusc, a avut o sclipire... Ce-ar fi să o aștepte la aeroport? Ce-ar fi s-o ducă acasă la el? Mira nu a comentat, nu a negat, deci în mod tacit a acceptat. I-a spus ora când va sosi avionul dinspre Italia.

În umbra sufletului său un soare a răsărit. Își dorea o femeie. După plecarea Mariei, continuu a căutat fericirea... alergând după femei care în final i-au adus nefericirea. Poate pentru că întotdeauna și-a căutat fericirea pe un alt mal. Poate pe malul durerii cumva... Liniile fericirii treceau pe altă șosea, departe de el. Dar ce este ea, fericirea? Fericirea este ca el să fie fericit. Aceasta este singura definiție acceptată de ego-ul lui. Și atât! Restul nu mai contează.

Oare Mira fumează? Gândul că poate să aibă un astfel de viciu îl face să atârne, să-l țină pe loc... de parcă ar purta în el niște pietroaie...

Nu-i plac femeile fumătoare. Nici pe cele care cresc animale în casă. Cum să locuiască alături de pisici și de câini? Nu! E prea mult! Să vadă cum se urcă pe masă, cum îi ating farfuria... mâncarea... Să-și lase părul pe-acolo... Nu suportă! Preferă singurătatea... Maria a fost singura femeie care i-a învins singurătatea, stând ani buni lângă el.

În toiul multiplelor lui frământări, Gelu revine obsesiv la imaginea Mirei de pe Meta. Vrea să-i memoreze chipul. În curând va sosi... Și nu doare să dea greș... sau să îmbrățișeze pe altcineva. Cum va fi prima lor întâlnire? O sumedenie de sentimente contrarii fugăresc cămăruța inimii sale... Nerăbdare, emoție, fericire, tristețe, anxietate, exaltare, spaimă... Așa se întâmplă când nu există cel puțin o urmă de certitudine...

Nu au stabilit niciun semn. Sunt atâtea povești de iubire... Pentru a se recunoaște țin o floare sau o carte în mână... Cum va fi îmbrăcată?... Nici el nu i-a spus. Nu-și amintește... A întreat-o despre mâncare, de post sau de dulce... Parcă avea importanță... Altele aveau întâietate. Nu s-a gândit. Și de ce să se gândească? Mira va fi în curând lângă el. Totuși, întrebările curg încontinuu... Este scundă? În poze nu pare înaltă. Ce contează... Oare va rămâne ultima femeie în viața lui? Nu

știe nici el... I-a mărturisit într-un mesaj... a fost destul de cinstit... La momentul acesta, ea este singura femeie din viața lui, și cine știe dacă va fi definitiv... depinde... Cercul își închide circumferința în tăcere. Nu face niciun zgomot. Iar roata vieții se închide la fel, în tăcere. Poate va fi bine în funcție de cât știe ea să tacă și să asculte... Dacă nu, va încerca încă o dată. Nu dezarmează. Mereu încearcă, mereu caută... Nu se satură. O ia mereu de la capăt...

În momentul când îl năvălesc gândurile, aeronava a intrat în contact cu pământul. Elicea motorului încă se învârte. Mai sunt câteva secunde... și Mira coboară pe scară. Îi flutură părul ăla roșcat în toate direcțiile. Nu a avut o femeie cu părul roșcat niciodată. Blonde, brunete, șatene... cu ochi de toate culorile... Chiar și cu ochii ca tăciunele, o țigancă pe care a iubit-o în draci. Eeh, tinerețe! Pe ea și-o dorea de nevastă... Părinții nu l-au lăsat.

Mai privește o dată profilul Mirei, și pe măsură ce timpul de așteptare se micșorează, el vede o altfel de Mira. Parcă banală, parcă mai tânără decât vârsta afișată. Dar e femeie! Pentru el numai acest lucru contează! O nouă femeie. Fiecare femeie este o filă de carte. Sunt pagini multe de

carte, nenumerate. Într-o zi, dacă memoria îi va permite, va trece la numerotarea tuturor paginilor.

A trecut mai mult de-o jumătate de oră... Și Mira încă nu a sosit... Avionul a aterizat în bune condiții. Gelu își amintește că i-a dat un număr de telefon... Sunetul lung fără răspuns începe să-i creeze suspiciuni.

Mira, ce se întâmplă? De ce nu-mi răspunzi? Eu sunt la aeroport cum am stabilit. Mai aștept un sfert de oră și plec. Dă-mi un semn.

Tăcere misterioasă. Dacă nu ar fi existat numărul, ar fi crezut că Mira este o creație virtuală. Oare să-și fi bătut joc de el? Ce interes a avut? Ce interese? El își făcuse atâtea speranțe... A reușit o femeie să-i joace o festă. Să-l păcălească. Ce ți-e și cu Meta! Ce ți-e și cu virtualul! Nu poți avea încredere în nimic. Și în nimeni. Și el care credea că va duce acasă o femeie. Nu-i mai păsa. Maria este de domeniul trecutului. Nu va sta singur nicio secundă, va căuta mereu femeia până va da peste cea care să-i convină... O viață nu a găsit-o... Oare va găsi-o acum?

După ce și ultimii pasageri s-au perindat pe lângă el spre ieșire, Gelu rămâne blocat pe unul din scaunele goale din zona publică *Sosiri*. Dezamăgirea i se citește pe chip. Va trebui să-i

spună șoferului... Va încropi o poveste... o explicație plauzibilă... Poate s-a întâmplat ceva... Poate nu are cum să răspundă... să trimită mesaj... Ce interes să fi avut Miranda? El a fost cu ideea, deci nu ea a plănuțit. Și pe Meta tot el a ales-o. El i-a cerut prietenie... Poate s-a speriat. Dar de ce nu i-a spus? Ar fi înțeles... Și pe Maria a întrebat-o demult, înainte să vină la el...

– Ți-e teamă?

– Cum o vrea Dumnezeu...

Și Dumnezeu a vrut ca Maria să vină. Iar el ar fi trebuit să-i mulțumească Mariei pentru curaj. Nu i-a mulțumit niciodată. Credea că i se cuvine, credea că Dumnezeu trebuie să fie darnic cu el. Să-i aducă o femeie. Mereu câte-o femeie...

Poate de data aceasta Dumnezeu s-a supărat. Și nu i-a permis Mirei să facă un pas către el... Cine știe... Poate chiar a trecut... camuflată... Și n-a reușit să o vadă... Și să nu realizeze... Dar el stătea acolo, cu același chip de pe Meta... De ce nu s-a aruncat în brațele lui?... Maria... Ea a venit senină. Cu toată forța inimii ei... Nu l-a cercetat. Nu i-a căutat fețele alea pe care le ține dosite... Dar uite că acum Mira i-a luat-o înainte. L-a depășit cu secretele ei... Gelu începe să scurme prin amintiri... Imaginile îi biciuie ochii cu uimire nebună...

I-a apărut brusc la „poate îi cunoști”... Nu a așteptat nicio secundă. Și a apăsă pe butonul adaugă... Nu se folosește des de el, analizează, caută, cercetează... Nu este adeptul prietenilor virtuale așa fără număr sau fără un scop... Dar s-a bazat pe fler... Vreo lună a așteptat să-i dea Mira acceptul. Uneori bulina verde indica că ea este online. Și ar fi putut să observe cererea lui. Și să-i răspundă... Pesemne că n-o interesa. Foarte puțin poposea. Nici postări nu făcea... Nepăsarea ei îl întârâta. Oare de ce nu voia să fie prieteni? Într-un târziu l-a notificat „feisbucul”. Miranda acceptase cererea...

De-acum poate să o abordeze pe mess... Știe el, se pricepe, de fapt, în viața de toate zilele strălucește. Se descurcă al naibii de bine să cucerească! Are el un talent de a atrage femeile, de a le trezi interesul... Cu Maria s-a cunoscut față în față, într-un grup de persoane. Și-au luat la revedere. Ea a plecat în orașul ei. Și credea că aici se termină totul. Până a luat inițiativa să o sune. Au vorbit la telefon... apoi a chemat-o la el... După un timp a cunoscut virtualul. Și a fost atras în iureșul lui, în capcanele lui. Inimile primite le considera

mărturisiri ale dragostei, cu alte cuvinte... declarații de dragoste... Câteva dintre femei erau constante. Îl asaltau cu inimi, alimentându-i iluzia că vor cădea la picioarele lui în orice secundă. La rândul său, punea inimi și el. Parcă iubirea se rezuma la inimile acelea...

Dar Gelu nu știe nici acum cât de periculos este acest virtual. De aceea insistă s-o cucerească pe Mira... Bună idee... Mira îi va fi numele, nu Miranda... Totul se întâmplă atât de repede și de ciudat... Parcă și Universul contribuie la o astfel de ciocnire cosmică.

Și cu Maria l-a ajutat Universul, i-a înlesnit întâlnirea... Pasiune și emoții intense... De altfel, ca de fiecare dată... Și tot ca de fiecare dată, după un timp, suferința începuse să se strecoare... Nemulțumirea lui era tot mai evidentă. Și atunci a căutat fuga cu orice preț... Chiar dacă lăsa în urmă durere. Chiar dacă el avea de câștigat, enorm de mult avea de câștigat... Dar nu a văzut, singura soluție a rămas tot fuga, despărțirea fiind inevitabilă. Pentru că același Univers hotăra. Nicio întâlnire nu este întâmplătoare... Sunt lecții de viață din care fiecare are de învățat ceva... Oare el, Gelu, înțelege vreodată rostul acestor lecții? El, indubitabil, este în căutare de cursanți, alături de